

המגרש פרק תשיעי גיטין

מסורת הש"ס

(א) נדריס ד: ע"ש, כ"ג
 זל. [מוספתא] (ד) [מוספתא]
 (פ"ד) (ב) כמ"י ורל"ש
 אשתא, ליה, וכל"י רש"ש,
 (ו) ונעיל פג: (ז) רש"ל,
 (ח) תבוס' הרל"ש אשתא,
 אעלמא, (ט) [מוספתא]
 מיניה רבא מרב נחמא,
 (י) גי' רש"ל לא הוה ועי'
 כמ"ה
 כמ"ה
 (כ) דפרי' מוספתא
 (לברנ' (א) (ב) רש"ל
 (ג) [מוספתא] (ד) [מוספתא]
 פסק המדור כתובות דף
 עד. ועי' תבוס' ד"ה
 מנאלי

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הכא ברירה
וכו' ולפי פרש"י ור"ת.
צמחות דף סג ע"ב: ד"ה
על מנת וכו' וי"ל ע"י שם.
ע' חגיגה דף יד ע"ב תד"ה
נכנסו:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה הכא וכו'
לקיים תנאה לא הו"א אשת
איש. ג"כ פ"י האשה [אינה
מקודשת לזה] להיות אשת
איש ותנא ותנישא לפלוני
בלא גירושין:

מוסף רש"י

קונם עיני בשבעה היום
 אמן אישן לבדו. מה
 שאני יסו יסו יסו. על
 בקום על מנת אל אמן
 למחר, תהא יסו אמן למחר
 לוק על מנת שרון אמן
 (נדרים דף.) שבא יסו יסו
 לבדו. דשלא יסו יסו
 למחר וזו מיקים מנחיה
 ותנחז על שרון בל על
 מה שרון אמן (עו).
 לבדו. למחר מצידי
 אמן שרון יסו יסו
 שרון יקח על מה שרון
 (עו). כמבשרה
 בדברים. על שרון לטוס
 מנחז אל לקטעה בענחא
 ממקדו לקטעה וזוהי
 נדרים (ב"ב דף.) מחב"י
 נמי יקדק. תמנחז על כ"י
 יסו יסו בן מנחז

פסקי רי"ד

לאחר מותו: ת"ד הרי
 היו גיטין היו ששנמיא
 לפלוגי היו לו ותנשא
 לו ולא לאחר לא
 היו שם אמר שותיותי
 נותני כמותה לו לזה
 ולאחר [לא תנשא] ורבעיא
 לקומיה לתנא שאת
 לו לא תנא דמסוס
 גידה לא מפיקין לה ואם
 נשאת לאחר תנא רבעיא
 לקומיה לתנא שאת
 לא לא תתיס התנאי
 היו ט: וזאת קונם עני
 בשנה היום אם אישן
 אמר אר בר יהודה
 פלוגי שן שמה שמי
 לאחר נמצא כובד על גדרו
 למפער בר תנמן אמר שן
 היום אר תוששן שמה
 שן למחר. כולה דרבי
 לומר דלפגורא בר יהודה
 בר תנמן פלוגי הרי
 שייך נמי בהרי זה גיטין
 אמר בר תנמן שן היום
 שמה תשתני וי רבשל

מאי קאמר. האי לא תינשא דקאמר לל
לכלל אדם: לא תינשא לו. כדמפרש שם
ואין לך לעו גדול מזה: ואם ניסם לאחר
זה: ומשום דך גזירה לא מפיקין לה.

התנאי וצטל הגט: ה"ג אלף אחר
דב נחמן הכי קאמר הרי זה גיטך
ע"מ שתשאי לפלוני הרי זו לא
תישגא לו משום גזירה שמה יאמרו
גזיגיהן נותנין בתמנה ואם ניסם לו
אלף תלא. שפין כאן יאסור אלף חשש
לעז בעלמא: דלא לאחר תנישא. והוי
גיטא הויאל ולא אמר ע"מ שלא
תשגא אלף לפלוני אלף ע"מ שתשגא
לפלוני סוף סוף הא ציאל לקיומי
תמנה: וכי תימא אפשר דמיגרשה.
מן השמי היום ולמחר תישגא לאתו
פלוני לקיים תמנה: ולהא דפליגא
עליה דרב יהודה קמדותא לה. דלא
תיישת דלמא לא מייקיס: שמה יישן
לאחר. ונמלא שעבר על דבר: ורב
נחמן אמר יישן היום. ולמחר תביקיס
תנאו ולא יישן: דאי צימי מצריו נפשי
בסיוטא. ינקוב בשרו תמיד בקוק:
בדידה קיימא לאגרושי. בתמיה:
ומתפליגא. דומה אותה לזערה דדברי
הבאי: מתני' נמי דיקא. צ"מ בהשוכר
את הפועלים (דף 74): אפשר דאכלה
ולקיא. ולבן תימא פושיה תנאו קיי:
כלל לאווי צר חויר. קמיני כלל
אמר ר' יהודה בן מייא: כוס גט.

דקאמער ר' יהודה בן תימא: **למעוטי**
בשר חזיר. דה"ק כזה גט דאי אפסר
לקיימו כלל הלכך תנאו בטל אבל
לעצור על דברי תורה אפסר לקיימו
באיסור ותלקה על שעברה: **שסעלי**
בסיני גבי פלוני. וגבי אביו ואבין
גריסין שלא תבעלי: **שסעלי**. בין
בזנות בין בנשואין: **אין חוששין שמה**
נגעלה להם. כלומר מותרת לינשא
מיד ואין חוששין שמה תבעל להן
ויבעל הגט אבל אמר לה ע"מ שלא
תבעלי לפלוני אינו גט שמה תבעל
לו דומיא דע"מ שלא תלכי לבית
אבין לעולם: **ואילו גבי אבא ואבין**
שסעלי לא קפני. דיהוי תנאה
אחלמא לא הוי תנאה: **לאבין ינאה**
כו'. ^אלמשום דלדידיה לר' יהודה בן
תימא אפילו לא יתקיים הרי זה גט
אלא לרבה קשיא דהא אמרין אפילו
רבי יהודה רב. תימא מודה בה:
אמר לך רבא. לא דיהי לנפש
חזיר דאילו בשר חזיר צריכה לנשאר
באיסור ושסעלי לפלוני נמי אפסר
דמשחזא ליה בזמנא ואם אינו
רואה לבועלה באיסור ישאנה ויבעל
בדיהר אלף אבא ואבין צדידה
קיימא: **לרבה כלל**. דקמני רבי
יהודה בן תימא: **לאסוין אבא ואבין**.
דהוי נמי א"ל לקיימו: **כזה למעוטי**
בשר חזיר. דאפסר לקיימו הוא:
ולאבין

דאכלה ולקיא פלוני נמי אפ
וואבך בדידה קיימא נהי דא
איסורא לרבא כלל לאתווי

ע"מ שלא תשתי יין כל ל' יום או כל ימי חיי ואין חוששין שמא ישן למחר ה"ה הכי נמי ניט למפרע וכי היכי דאמר רב יהודה התם אל

מסתברא בין דר' אלי
ומגורשת לע
אליעזר או דלמא לא שגא מש
היום כמו חוץ מפלוני דלא

לעזר בין לרבנן כיון
דרי זה גיטך ע"מ
זו לא תנשא ואם
קאמר אמר רב נחמן
ו' שמא יאמרו נשיהן
את לאחר לא תצא
ממניה ושרינן אשת
רב נחמן הכי קאמר
שמא יאמרו נשיהם
תלו לא תצא דמשום
א' לו הוא דלא תנשא

היום ומיגרשה למחר
דפליגת עליה דרב
דאחמור קונם עיני
למחר אמר רב יהודה
ישן למחר ורב נחמן
ישן שמה ישן למחר
יהיה קיימא דאי בעי
תא ולא נאים הכא
אלא אמר רבא יהר
לאחר לו לא תנשא
בנותנין במתנה לאחר
הלתנאה ואם נשאת
יהי לא מפקינן לאחר
לתנאה תניא כוותיה
א לא לו ולא לאחר
לאחר תנא: ^טת"ר
לרקיע ע"מ שתרדי
נה של ד' אמות ע"מ
מה ע"מ שתעברי את
גט רבי יהודה בן
ל אמר ר' יהודה בן
שר לו לקיימו בסופו
אינו אלא כמפליגה
בנחמן אמר רב יהלכה
א"ר נחמן בר יצחק
ני כל שאפשר לו
עליו בתחילתו תנאו
בטל ש"מ איבעיא
שתאכלי בשר חזיר
יא רבא אמר אפשר
לל לאתויי בשר חזיר
חזיר מיתיבי ^זהרי
לפלוני נתקיים התנאי
גט יעל מנת שלא
אין חוששין שמה
ממנת שתבעלי לאבא
י ניהא דרבא קשיא
בשר חזיר אפשר
אלא אבא
ואבך מי עבדי
חזיר בשר חזיר

כל שא"א לקיימו בסופו והתנה
יהודה בן תימא אמר רב נחמן
מתחילתו תנאו קיים הא שא"א

[illegible]

הבא בדידה קיימא לאגרושי.
 אע"ג דכיון שאינה יכולה
 לקיים תנאה (א) הו"א אשת איש לזה
 שנשאת לו עכשיו מ"מ אינה יכולה
 לקיים תנאה ולינשא בלא גירושין
 דלעולם צריכה גט מספיקא שמה
 ויתקיים תנאה ותנשא גם לפני ע"י
 מימת הראשון או גירשה (קשה) (ב) לרבי
 יודנה ואלו דלא בדידה קיימא לאגרושי.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֶת־הַבְּתוּלָה וְהָיָה
 שִׁכּוּלָהּ לְחֹמֶר מֵאִסָּם עָלָיו וְיִפְּצִינָהּ
 וְהָיָה פִּי רָשָׁי וְרִבְיָנוּ תָם דְּלָא כִּי־יִפְּצִין
 לֵיהּ נִיחָא וְעוֹד קִשְׁיָא דְכִי־יִפְּצִין לֵיהּ
 לְגַרְשָׁה שְׁהִי הָיָה עָלָיו בְּאִסּוֹר אִשְׁתַּ
 אִישׁ וְאִ"כ מֵאִי קִאֲמַר אָטוּ דְּדִידָהּ
 קִי־יִמָּא לְאִגְרוּשֵׁי וְאִי הוּא יֵם מִפְּרַשׁ דְּדִידָהּ
 יִמָּא לְאִגְרוּשֵׁי וְלֵאֲנִסּוּבֵי דְרֹדְאִי
 אִי־יִן בִּידָהּ שִׁשְׁאָהָה זֶה וְאִי מֵאִי שְׁפִירָא
 אֲדָךְ אִין הִלְשׁוֹן מִשְׁמַע כֵּן וְי"ל כִּיּוֹן דְּמַכְל
 מְקוּם יִכּוּל הַבְּעַל לְדַחֲמָהּ לֹא דְדִידָהּ
 קִי־יִמָּא לְאִגְרוּשֵׁי: **ע"ז** מִנֵּת שְׁתַּבְעָרִי
 דְּרִיקַע אִינוּ נָגַ. בְּהַסּוּכְר אֵת הַפּוּעֵלִים
 בְּסוּפּוֹ (ב"מ דף זד.) גְּרִסִּין אִם
 נִתְמַתִּים תִּתְנָאֵי הִרִי זֶה גָּט וְאִם לֹא
 אִינוּ גָּט וְתִמְנָה הֵיאֵךְ יִכּוּל לְקַיְימוּ
 וְי"ל ע"י שֶׁן קָשָׁה לְהַרְבֵּי ר' אֶלְחָנָן
 דְּהוּא לֵן לְמִילָף מִתְנַאי בְּנֵי גֵד וּבְנֵי
 דְּרֹאבֹן שִׁכּוּל לְקַיְימוּ אַבְל הֵיכָא שְׁלָא
 יִכּוּל לְקַיְימוּ כִּי הֵכָא הוּא לֵן לְמִמַּר
 דְּאָף עַל גַּב דְּחִנְאִי בְּטַל מַעֲשֵׂה קִיִּים
 כִּי הֵיכִי דִּילְפִינָן בְּפִרְקָא מֵאוֹת חֲלִילָה
 (בבבמות דף קן) דְּעָלֵי שִׁכּוּל לְעִשׂוֹת
 ע"י שְׁלֹחַ יָדָם דְּהָתָם לֹא יִלְפִינָן
 אַלְאָהּ שֶׁהַמַּעֲשֵׂה יִכּוּל לְעִשׂוֹת ע"י שְׁלִיחַ
 אַבְל תְּנַאי אִין לְחוּס אִם לֹא יִכּוּל
 לְעִשׂוֹת ע"י שְׁלִיחַ אוֹ אִינוּ יִכּוּל
 לְעִשׂוֹת כֻּלָּ: **ע"ז** מִנֵּת שְׁתַּבְעָרִי
 וְאִינוּ וְאִינוּ אֲבָא וְאֲבָדִין אֵל קִתְּנָה.
 יֵם סְפָרִים שֶׁהוּגֵהוּ בְּצִרְיָיִה ע"מ
 שְׁלָא תַבְעִילֵי לֵאבָא וְלֵאבָדִין אֵין חוּשְׁתָּא
 שִׁמְחָא בְּעַבְל לֹאם מִשּׁוֹם דְּקִשְׁיָא לֹא
 מֵאִי דִיִּיק וְאִינוּ לֵאבָא וְלֵאבָדִין לֹא
 קִתְּמִי אַבְל וְאֲבָדִין מֵאֵן דְּכֵר שְׁמִיּוּ
 וְיִמְיִיהוּ מִשּׁוֹם כֵּן אִין צָרִיךְ לְהִגִּיהַ דְּשְׁפִיר
 דִּיִּיק מְדַקְמִי ע"מ שְׁתַּבְעִילֵי לְפִלּוּנִי
 מִשְׁמַע דּוֹקָא לְפִלּוּנִי דְלָא חֲשִׁיד
 הַפְּלֵגָה דְּבִדְרִים בְּמֵה שֵׁם שֶׁן אִיסּוֹר
 פְּנוּיָה אַבְל אַבְל וְאֲבָדִין לֹא:

מתחילתו אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר
צחק מתני' נמי דייקא דקתני כל שאפשר ל
יימו בסופו תנאו בטל ש"מ: איבעיא להו הר

עין משפט
נר מצוה

יג א מיי פ'ס מנהל
 גירושין אל יג סנה
 עשין ג טושיעס הארעם ס'ר
 קמ סקעף ג עוש' מנהל:
 יד ב מיי פ'ד מנהל
 גירושין אל יד סנה
 נלאן קמ טושיעס י"ד
 רומ יג סקעף ג
 מז ג מיי פ'ס מנהל
 גירושין אל יג סנה
 עשין ג טושיעס הארעם ס'ר
 קמ סקעף טו:
 מז ד מיי פ'ו מנהל
 ארשט אל יז סנה
 עשין ג טושיעס הארעם ס'ר
 קמ סקעף יז וס'ר נה
 סקעף ג
 יז ה טושיעס שס סימן
 קמ סקעף יז:
 יז ו טושיעס שס סקעף יג:
 יז ז מיי שס אל יז
 טושיעס שס סקעף יז:

מוסף תוספות

א. ושוב אין חזון עליה
אישות שלו. מוס' הרש"ש.
ב. [ו]משום
הלכתא הכי. מידושי הר"ן.
ג. [ד]י"ל דאפילו כי
מיגרשא אכתי איכא
למיפרך אטו בדידה קיימא
לאינסובי להאי. רשנ"א.

פסקי רי"ד (המשך)

הכי נמי הכא לא תנשא
עד שישלמו ל' ו' או א'
עד שיבטו את חמור פלוני
שם תחתה י'ן ויבטל
הטא למפרע ולא חייא דרבי
דמי דהתם י'ן אמר קונם
עניי בשניה היום אם אישן
למחר אם אישן שום איסורא
למחר י'ן חולא אלא
האיסורא לא חולא אלא
מה שישן אתמול ומא
דזהו הוה והולכך לא
יורי ביה ותישנישן שם
אישן למחר אבל הכא דא
שתא חזרא מחיל עלה
איסורא דמיבטול גש
הוויא אישן שם ויהי
אסורא מיהוה וחזריא בה
ולא שתא הוה אמרין
בגדלים (ד'י: ב') אלא
מותרין ומודה רב יהודה
באומר קונם עניי בשניה
למחר אם אישן שום אישן
שישן היום י'ן לא והוי
בתנאיא באיסוריה מוהי
זהו י'ן כי אישן שם ויהי
חיל עליו איסורא שלא
ישן למחר ולא חיישין
שמי יישן וגם למחר שכיין
אסורא לו לישן מיהוה
זהו י'ן שישן וישנה
אסור אבל בפלוגתא דרב
יהודה אם ישן למחר
שום איסורא לא מחיל
עליה השתא אלא תנאה
על איסורא דרבי
יהודה אתמול ומא דיהוה
הוה והכי נמי אם תשתה
ישן מחיל עליה אישן
אשת אי' לא למפרע
דאשת אי' חולכך מיהוה
וחזריא בה שלא תשתה
ומודה רב ר' יהודה: ת'י'
היי הוה גיטין ע"מ שתעיל
לרקיע ע"מ שתדיר לתהום
ע"מ שתכליץ נקק י'ן
אמה ע"מ שתפחריז בגדי
ע"מ שתעבירי חורבן
ברגליך אינו גז' ר' יהודה
כן בתיבא אומר חורבן
לכל א"ר יהודה בן חזמא
מז' רב נחמן חלכה כ'ן
ויס' בספר והותנה עליו
הוה גיטין ע"מ שתאכלי
ע"מ שתעבירי חורבן